

името Българохонъ (дѣто мрази българитѣ), което му останѣ послѣ у Исторіята (1019). Както у Сръбія така и у Хръватско имаше по единъ управителъ отъ българска страна, защото тѣзи земи бѣхѫ подъ българитѣ. Гръцитѣ съ измама убихѫ този управителъ и Хръватско останѣ подъ гръцитѣ. Ето вгортото паданіе на българското царство подъ гръцитѣ, което се продължава отъ 1020 до 1040.

По 1040 година, българетѣ като не можехѫ веке да тръпятъ гръцитѣ да ги иматъ за господари, подигахѫ се, и си направихѫ за краль Петра Долѣна, който казувѣтъ да е билъ робъ у Цариградъ, отъ дѣто той побѣгнѣлъ и отишълъ да подигне бългеритѣ. Той като минуваше по градовете изъ Българія посрѣдъ нахѫ го и го испроваждахѫ съ голѣма слава; колкото гръци се намирахѫ избивахѫ ги. Гръцкіятъ управителъ отъ Дорашумъ събрали войска българе и срѣби да иде да бие българитѣ дѣто сѫ се подигнѣли. Нѣ тогази управителятъ царятъ му го выка на Солунъ, и войвода на събралиата му войска става Михаилъ Дермокалтъ, който слѣдъ малко и той напушта тая войска и побѣгнува. Тая войска тогази смысловасе, че е направена отъ българи избира си за краль Тихомира, единъ малакъ войскарь. Така щото тогази Българія се раздѣля на два дѣла; единъ дѣлъ ималъ за краль Тихомира, а другиятъ Петра Долѣна. Петръ Долѣнъ, като гледалъ да не стане бой между двамата български кралье, повикалъ Тихомира да се збратахѫ и да раздѣлѣтъ Българія. Като се збиратъ двѣтѣ войски наедно, Петръ Долѣнъ фанжалъ да имъ приказува така: “Азъ турамъ короната до краката ви: вы сами си изберете единъ Господарь. Царството никакъ не може да биде раздѣлено. Ако ищѣте за краль по добре единъ малакъ войскаринъ, отъ колкото внуката на ва-